

ACC. N:R M. 15751:1.

Landskap: *Skåne* ..... Upptecknare: *Ligund Svensson, Farstorp*
Härad: *V. Göinge* ..... Berättare: " " " m.fl.
Socken: *Farstorp* ..... Berättarens yrke: *lantbrukare*
Uppteckningsår: *1962* ..... Född år *1918* i *Tviggasjö, Farstorps sn.*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Lägner och folktro om männen. s. 1.

LUF 118.

Skriv endast på denna sida.

SÄGNER OCH FOLKTRO OM MÅNEN. L U F 118.

Det är inte mycket jag hört om gammal folktro om månen. "Han" säger man alltid när man talar om månen, liksom man säger "hon" om solen. Beträffande månens fläckar benämner man dem "gubben i månen" och tycker sig se ett ansikte i dem. Min mor (f. 1877, d. 1959) har berättat om någon som i månfläckarna tyckt sig se "en gubbe som stod och högg bränne".

Allvarligt menade föreställningar om månens inflytande på människans liv i viktigare avseenden har jag inte hört berättas om. Min mor berättade aldrig någonting om sådant. Däremot har den gamla föreställningen om "ny" och "nä" och dess inflytande på sådd och skörd levat kvar länge, ja ända in i våra dagar. Det som skulle blomma skulle sås i ny och det som skulle bära frukt skulle sås eller sättas i nä - eller möjligen var det tvärtom - har det sagts. Min mor talade ibland om det, men hon brydde sig inte om att rätta sig efter dessa gamla regler, åtminstone inte på senare år. Däremot känner jag mer än en medelålders husmor, som än i dag noga rättar sig efter ny och nä när sådd och plantering i trädgården skall ske.

Luf 118

28/11-62